

Protagonistes d'un nou futur

Des de temps remots, la humanitat cultiva el desig de conèixer el futur, a través de rituals màgics o de la interpretació dels signes de la natura. Algunes de les obres més grans de l'Antiguitat de les diverses cultures i religions estan marcades per aquesta tensió. Sovint neixen en els períodes històrics de més sofriment d'un poble.

Però, és realment útil saber què succeirà? Què ens aporta conèixer per endavant els esdeveniments que viurem, o la manera en com els viurem? Cap de les tradicions llegendàries no ho revela plenament i, més sovint, el simbolisme amaga una recerca molt concreta i l'espera d'un demà millor que doni sentit als sofriments d'avui.

Es podria dir que, quan les coses van bé, el futur no ens preocupa; mentre que quan van malament, ens sosté i ens encoratja l'esperança que demà puguin canviar a millor. És la necessitat profunda d'esperar un món nou, diferent, no només per a mi, sinó per a tothom.

El món d'avui expressa un "crit" que concerneix tota la humanitat. Encara que no ens afecti directament, n'hi ha prou de mirar els informatius o fullejar els diaris per adonar-nos de tragèdies de tota mena. Com les vivim nosaltres? Ens hi acostumem i intentem sobreviure o, al contrari, ens deixem interpel·lar pel futur i actuem en conseqüència?

El món que imaginem, certament, encara no existeix; i tanmateix, com recordava George Orwell, és possible. Però quin, entre els mons possibles? Què podem fer nosaltres? Una resposta la trobem en el pensament d'Albert Camus: «La veritable generositat envers el futur consisteix a donar-ho tot al present»¹.

El futur, doncs, no és només una cosa que cal esperar, sinó que es pot preparar i, en certa manera, anticipar ja des d'ara. Depèn de la nostra actitud i de les nostres accions quotidianes. No sabem quan veurem els fruits del canvi: és com una llavor silenciosa que creix sense que ens n'adonem i que, amb el temps, esdevé una planta capaç de nodrir, protegir i generar vida al seu voltant.

La sorpresa és que no en podem imaginar les conseqüències: la novetat està garantida. Serà un futur imprevisible, nascut de relacions transformades, de sentiments compartits i d'una solidaritat que esdevé acció.

Per convertir-se en motor de canvi i de renovació de la societat cal coratge, deixar-se interpel·lar per qui pateix, per qui està sol, per qui necessita la nostra ajuda o el nostre

---

¹ L'Homme révolté, 1951

consell. No estarem exempts de dificultats ni de lluites interiors, però tampoc no faltaran moments d'alegria i d'autèntica plenitud.

Recentment, a Florència, va tenir lloc un esdeveniment per sensibilitzar i implicar els participants en una caravana de fraternitat: una ocasió per reflexionar i compartir experiències sobre com construir un futur de pau des de diversos àmbits: econòmic, sindical, reconversió industrial, ecològic, etc. Una acció que es vol estendre com una taca d'oli a altres ciutats i països.

Ànims! Siguem actors i no espectadors perquè el futur sigui un present de fraternitat, concòrdia i pau.